

Εἰς κρότον πυροβόλων,
εἰς στεναγμούς τῆς φρίκης,
εἰς πυρπολήσεις στόλων
καὶ εἰς παιᾶνας νίκης
ἐξύπνησ' ἡ Ἑλλάς'
ἀφῆκε τὰς κοιλάδας
ἢ φοβισμένη Χάρις,
καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
ἐθέριζεν ὁ Ἄρης
γενναίων κεφαλάς.

Ἐ τῆς Θράκης τὸ περιγιάλι,
ἔς τὰ δένδρα, ἔς τὰ νερά του,
ποῦ εἶχες γλυκοφάλει,
δλέθρου καὶ θανάτου
ἐφύσησε πνοή'
μαράθηκαν τὰ φύλλα
κ' ἢ λάμπις τῆς ἡμέρας,
καὶ ἄγρια μαυρίλλα
ἐχύθ' εἰς τοὺς ἀέρας,
καὶ ἔσβυς ἢ ζωή.

Τότ' ἔφυγες εἰς δάση,
ἔς ἐρημωμένα μέρη,
κ' ἐπρόσμενες νὰ φθάσῃ
τὸ νέον καλοκαίρι
γιὰ νὰ μεταφανῆς.
Τῶν φίλων σου τὰ πάθη
πολλοὺς ἐθρήνηες χρόνους,
καὶ εἶχες ἀπομάθει
νὰ λαρυγκίζης τόνους
μελωδικῆς φωνῆς.

Μὰ νὰ ποῦ ἀνθοφόρα
ἢ ἀνοιξίς γυρίζει'
ἢ μάγισσα Πανδώρα
τοὺς λόφους μας στολίζει
μὲ τάπητας χλωρούς.
Ἐ! ἔλα! Μὲ κιθάραις,
ὅπου μὲ ῥόδα στέφουν,
ἢ Μούσαις καὶ ἢ Χάρες
νὰ, πάλιν ἐπιστρέφουν
κ' ἀρχίζουν τοὺς χορούς.

Κυλαῖ ἢ Ἴπποκρήνη
καὶ πάλιν μελωδίας,
κ' εἰς τὴν Ἑλλάδα χύνει
ποιήσεως πλουσίας
τὸν ἐνθουσιασμόν.
Ν' ἀρχίσῃς σὲ ζητοῦμεν
τῆς λύρας σου τὸν ἦχον'
μ' εὐλάβειαν θ' ἀκοῦμεν
κάθε χρυσόν σου στίχον
ὡς τῶν Μουσῶν χρησμόν.

Ἐ πολιά σου κόμη
ἔς στολισθῆ μὲ ῥόδα,

καὶ ῥύθμισε ἀκόμη
νεάζοντα τὸν πόδα
εἰς εὐθυμον χορόν.
Ἐνέπνεεν ὁ ἔρωσ
τὸν ποιητὴν τῆς Τέου'
κ' ἐκεῖνος ἦτον γέρος,
πλὴν φρένας εἶχε νέου,
καὶ γῆρας ἀνθηρόν.

Ἐ! νέος πάλιν γίνε,
μὲ τὴν Ἑλλάδα νέος'
κιθάριζε καὶ πίνε
χωρὶς μερίμνας, ἔως
τοῦ τέλους τοῦ γραπτοῦ.
Εἰς τὴν ἐλευθερίαν
ὡς ἢ Ἑλλάς βαπτίσου,
κ' ὡς Φοῖνιξ ἀπ' τὴν κρύαν
σποδὸν ἀναγεννήσου,
καὶ ψάλλε ὡς προτοῦ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Νέον οἰκιακὸν μέσον πρὸς καθαρισμὸν μεμολυσμένων
χώρων καὶ διατήρησιν φαγητῶν.

Μία τῶν ἰσχυρωτάτων οὐσιῶν, πρὸς καταστρο-
φὴν ζωϊκῶν φυτικῶν ἀναθυμιάσεων, εἶνε ὁ κα-
βουρδισμένος καφῆς. Οὐδέποτε πρέπει νὰ παρα-
λείψωσιν αἱ οἰκοδέσποιναὶ κατὰ τὸ καβουρδισμα
τοῦ καφέ νὰ περιφέρωσιν ἀνεωγμένον τὸ καβουρ-
διστήρι (φρύγετρον) δι' ὅλης τῆς οἰκίας καὶ νὰ ἔ-
χωσιν ὅλας τὰς θύρας τῶν δωματίων ἀνεωγμέ-
νας. Συχνάκις αἱ ἀποθήκαι τῶν οἰκιῶν ἔνεκα ση-
πωμένων οὐσιῶν (κρέατος, τυροῦ κ. τ. τ.) ὄζουσι κα-
κῶς καβουρδισμένους τότε καφῆς περιφερόμενος
καταπαύει εὐθὺς τὴν κακοδμίαν. Κατὰ τοὺς
καθαρισμοὺς καταβοθρῶν καὶ τῶν τοιοῦτων δι' ὀ-
μοίων καπνισμάτων καταπαύει εὐθὺς ἢ κακὴ ὀ-
σμὴ. Ὡσαύτως ὁ καφῆς εἶνε τὸ καλλίτερον θυ-
μίαμα ἐν αἰθούσαις ἀσθενῶν καὶ ἐν γένει εἰς
μολυσματικὰς νόσους, ἀνώτερον δὲ καὶ αὐτοῦ
τοῦ χλωρίου καὶ φαινικοῦ ὀξέος, ὧν ἢ ὀσμὴ δύνα-
ται ἐνίοτε αὐτῇ καὶ μόνῃ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τινα
ἀσθένειαν. Ἐὰν ἐπιπιάσωμεν κρέας ὡμὸν ἢ θήραμα
δι' ἄλεσμένου καφέ διατηρεῖται πρόσφατον ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Πρόχειρος δοκιμασία τῆς ποσιμότητος τοῦ ὕδατος.

Πλήρωσον φιάλην περιέχουσαν μίαν ὀκτὸν ὕ-
δατος ἐκ τοῦ δοκιμασθησομένου, ἐντὸς δ' αὐτῆς
ἐμβάπτισον μικρὸν σακκίδιον ἐκ λινοῦ ὑφάσμα-
τος περιέχον τεμάχια τινὰ σακχάρους. Μετὰ 3
ἢ 4 ὥρας ἐὰν τὸ ὕδωρ διατηρῆται καθαρὸν καὶ
διαυγὲς εἶνε σημεῖον ὅτι εἶνε καλῆς ποιότητος καὶ
πόσιμον· τοῦναντίον δὲ, ἐὰν φανῇ τεθολωμένον.